

Sygn. akt II K 30/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Pabianicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia S.R. Marzena Sztajer

Protokolant – sekr. sąd. Renata Jakóbczak

po rozpoznaniu w dniach 6 maja 2014r., 16 czerwca 2014r., 21 lipca 2014r., 11 września 2014r., 27 października 2014r., 9 grudnia 2014r., 10 lutego 2015r., 4 maja 2015r., 2 czerwca 2015r., 7 lipca 2015r., 7 września 2015r. i 21 września 2015r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pabianicach Marcina Dąbrowskiego

sprawy:

1. M. P. (1)

syna R. i A. z domu K.

urodzonego (...) w Ł.

2. M. I. (1)

syna B. i J. z domu P.

urodzonego (...) w Ł.

oskarżonych o to, że

w okresie od 23.08.2006 roku do 15.02.2007 roku w K. i P., w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 17.08.2006 roku sygn. akt IX GNc 2339/06/01, Sądu Okręgowego w Łodzi X Wydział Gospodarczy z dnia 16.03.2006 r. sygn. akt X GNc 111/06, Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi XII Wydział Gospodarczy z dnia 18.10.2006 r. sygn. akt XII GC 386/06, Sądu Rejonowego w Pabianicach I Wydział Cywilny z dnia 27.07.2006 r. sygn. akt Co 874/06, Sądu Rejonowego w Toruniu V Wydział Gospodarczy z dnia 04.10.2006 r. sygn. akt V GNc 3439/06, Sądu Rejonowego w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy z dnia 23.06.2006 r. w sprawie V GC 308/06, Sądu Rejonowego w Poznaniu Wydział XI Gospodarczy z dnia 08.08.2006 r. sygn. akt XI GNc 3919/06, działając wspólnie i porozumieniu w warunkach czynu ciągłego, udaremnili zaspokojenie wierzycieli firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, że sprawując faktyczny zarząd majątkiem (...) sp. z o.o. usunęli zajęte w toku postępowania egzekucyjnego ruchomości w postaci agregatu sprężarkowego, 3 komputerów, prasy mimośrodowej, 2 zestawów komputerowych, 2 notebooków, rozkładanki do folii, kserokopiarki, zbiornika sprężonego powietrza, zbiorników olejowych, stacji trafo, 6 stębnówek i dwuigłówki, czym działali na szkodę wierzycieli (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., Spółdzielni (...), Fabryki (...) S.A., (...) sp. z o.o.

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

1. oskarżonych M. P. (1) i M. I. (1) uniewinnia od zarzucanego im czynu;
2. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

PPUH (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. została zawiązana w dniu 22 grudnia 2000r.. Udziałowcami spółki zostali G. B. (1) i J. W.. Początkowo Prezesem Zarządu był G. B. (1), a później A. S. (1). PPUH (...) Sp. z o.o. posiadała status Zakładu Pracy (...). Przedmiotem działalności spółki była produkcja toreb foliowych. Spółka prowadziła również szwalnię w pomieszczeniach wynajmowanych od firmy (...) S.A. – G. w P. ul. (...).

W połowie 2005r. w spółce pojawiły się trudności z regulowaniem zobowiązań. Spółka zaczęła zalegać z zapłatami za zakupiony towar, posiadała również zadłużenie w ZUS. (zeznania G. B. k. 665 - 666v, k. 965v - 966, k. 1432-1434, zeznania J. W. k. 170v - 171, k. 660v - 661 v, k. 1493, zeznania A. S. k. 669v-670, k. 1275-1280, odpis KRS – k. 101-106, k. 112-118, k. 528-534, pismo ZUS – k. 37)

W lipcu 2005r. spółka (...) ponownie nawiązała współpracę z firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Początkowo zamówienia były realizowane po dokonaniu przez spółkę (...) płatności, przy drugiej transakcji G. B. i S. P. uzgodnili 30- dniowy termin płatności faktur. Wystawiane na rzecz P. faktury VAT nie były jednak płacone, a towar nadal był zamawiany. W okresie od października 2005r. do grudnia 2005r. zostało wystawionych przez (...) Sp. z o.o. 11 faktur VAT na łączną kwotę 156.722,72 zł. (zeznania S. P. (2) k. 84v - 86, k. 884v, k. 1493, faktury VAT k. 89-99)

W dniu 16 marca 2006r. w sprawie sygn. akt X GNC 111/ Sąd Okręgowy w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zobowiązując (...) Sp. z o.o. w K. do zapłaty na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty 156.722,72 zł. wraz u ustawowymi odsetkami (odpis nakazu zapłaty k. 13, zeznania S. P. (2) k. 84v - 86, k. 884v, k. 1493)

Z wniosku spółki (...) została wdrożona wobec spółki (...) egzekucja komornicza. Komornik dokonał zajęcia rachunku (...) spółki (...) oraz ruchomości. W dniu 6 kwietnia 2006r. komornik sądowy działający przy Sądzie Rejonowym w Pabianicach w siedzibie firmy (...) w K. przy ul.(...) dokonał zajęcia różnego rodzaju ruchomości w postaci agregatu sprężarkowego (...) 2B, komputera Optimus 48b DX2, 2 komputerów (...) o nr (...) oraz o nr (...), prasy mimośrodowej nr PN 600 (...), zestawu komputerowego D. 850/128/40, 2 noteboków T., zestawu komputerowego 253 z monitorem SM, linii do produkcji folii /P-Z/ (...), pneumatycznego urządzenia myjącego, składarki do folii z automatycznym naprowadzaniem, rozkładarki do folii, kserokopiarki C. (...), samochodu V. (...) o nr rej. (...), kotła grzejnego typu V. (...) ze zbiornikiem oleju, kompresora śrubowego K. z osuszaczem powietrza, 2 maszyn-automatów zgrzewających o nr (...) oraz o nr (...). W protokole zajęcia powyższych ruchomości odnotowano wyłączenie z protokołu zajęcia trzech ruchomości opisanych w pkt 10,11,12 to jest linii do produkcji folii, pneumatycznego urządzenia myjącego, składarki do folii. Nadto wskazano, iż ruchomości z poz. 10,11, 12, 15, 16, 17 i 18, tj. w postaci linii do produkcji folii, pneumatycznego urządzenia myjącego, składarki do folii, samochodu V. (...), kotła grzejnego ze zbiornikiem oleju, kompresora śrubowego, maszyny-automatu zgrzewającego stanowią zastaw na rzecz różnych instytucji. Zajęte ruchomości pozostawiono we władaniu dłużnika, oddając pod dozór ówczesnego Prezesa Zarządu spółki P. A. S. (1). (protokół zajęcia ruchomości k. 64 – 65, k. 107-110, częściowo zeznania A. S. k. 669v-670, k. 1275-1280, zajęcie rachunku bankowego k. 143, dokumentacja fotograficzna – k. 124-133)

W dniu 24 lipca 2006r. komornik sądowy dokonał kolejnego zajęcia ruchomości w siedzibie spółki (...) w K. przy ul. (...) w postaci zbiornika sprężonego powietrza, 2 zbiorników olejowych oraz stacji trafo, ustanawiając dozorcą zajętych ruchomości także A. S. (1). W tym samym dniu w miejscu prowadzenia przez spółkę (...) szwalni w P. przy ul. (...) komornik sądowy dokonał zajęcia maszyn szwalniczych w postaci 2 stębnówek (...), 2 stębnówek P., stębnówki M., 1 stębnówki (...), 1 dwuigłówki P.. Dozorcą zajętych maszyn szwalniczych także ustanowiono A. S. (1), informując go telefonicznie o przedmiotowym zajęciu. (protokoły zajęcia ruchomości k. 66 – 67, k. 119-121, pismo k. 12, , zeznania P. W. k. 78v-79, k. 884v, k. 1493, dokumentacja fotograficzna – k. 124-133)

A. S. (1) nie został zwolniony z funkcji dozorca zajętych ruchomości po odwołaniu go z funkcji Prezesa Zarządu Spółki, bowiem spółka nie wskazała komornikowi nowego Zarządu Spółki. (zeznania P. W. k. 78 -79, k. 884v k.1493, częściowo zeznania A. S. k.1275-1280)

W okresie od 10 listopada 2004r. do dnia 7 marca 2005r. P. Sp z o.o. zakupiła w Fabryce (...) S.A. w L. farby drukarskie na łączną kwotę 13.425,06 zł, na które to zakupy wystawiono cztery faktury VAT . Spółka (...) nie uregulowała wszystkich swoich zobowiązań wobec wskazanej fabryki. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 23 czerwca 2006r. sygn. akt V GC 308/06 została zasądzona od P. Sp z o.o. na rzecz Fabryki (...) S.A. w L. kwota 1.000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami. (odpis wyroku k. 30, faktury k. 266- 269, zeznania W. K. k. 263-264, k. 1493).

W dniu 8 sierpnia 2006r. w Sądzie Rejonowym w Poznaniu w sprawie sygn. akt XI GNc 3919/06 zapadł nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym nakazujący spółce (...), aby zapłaciła (...) Sp. z o.o. w B. kwotę 15.045,60 zł z ustawowymi odsetkami (odpis nakazu zapłaty k. 33).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 sierpnia 2006r. w sprawie sygn. akt IX GNc 2339/06/1 Sąd Rejonowy w Katowicach nakazał PPUH (...) Sp. z o.o. , aby zapłacił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 29.958,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami (odpis nakazu zapłaty k. 6 – 7, k. 26, faktura VAT – k. 4, zeznania J. J. – k. 42-42v , k. 1493).

W dniu 12 lipca 2005r. (...) sp. z o.o. nabyła w Spółdzielni (...) w W. towar w postaci folii białej za kwotę 20.910,68 zł. Na potwierdzenie tej transakcji wystawiona została faktura VAT nr (...). Z faktury tej pozostała do zapłaty kwota 1.384,42 zł. W dniu 4 października 2006r. w Sądzie Rejonowym w Toruniu w sprawie sygn. akt V GNc 3439/06 zapadł nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zobowiązujący (...) Sp. z o.o. do zapłaty na rzecz Spółdzielni (...) w W. kwoty 1.384,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami. (odpis nakazu zapłaty k. 24, k. 242, faktura k. 237, zeznania V. F. k. 235v-236, k. 1493).

PPUH (...) sp. z o.o. w okresie od 1995r. do 26 lutego 2006r współpracowała z (...) Sp. z o.o. Po dacie 26.02.2006r. P. zaprzestała dokonywać zapłaty (...) Sp. z o.o. za zakupiony towar. Łączna suma zaległości wynosiła 90.382,80 zł. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 18 października 2006r. sygn. akt XII GC 386/06 została zasądzona od (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. kwota 90.382,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami (odpis wyroku k. 16 - 17, k. 281, zeznania A. J. k. 279v, k.885, k.1493).

W dniu 24 grudnia 2002r. Bank (...) S.A. udzielił (...) Sp. z o.o. kredytu obrotowego w wysokości 635.890 zł. W związku z problemami ze spłatą kredytu, która miała nastąpić w dniu 23 grudnia 2005r. została zawarta w dniu 13 stycznia 2006r. ugoda, na mocy której spółka zobowiązała się spłacić kredyt w 24 ratach. Ugoda nie była realizowana terminowo w związku z czym w dniu 3 lipca 2006r. została wypowiedziana, na ten dzień zadłużenie wynosiło z tytułu kapitału 401.890 zł. Na przedmiotowe zadłużenie w dniu 03 lipca 2006r. (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr 10/2006. Postanowieniem z dnia 27 lipca 2006r. Sąd Rejonowy w Pabianicach w sprawie sygn. akt Co 874/06 nadał przedmiotowemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności (umowa kredytu wraz z aneksem k. 378-391, bankowy tytuł egzekucyjny k. 21, zeznania D. K. (1) k. 285v-286, k. 919v, k. 1493, postanowienie SR w Pabianicach Co 874/06 k. 20)

Po uzyskaniu powyższych tytułów wykonawczych także pozostali wierzycieli (...) Sp. z o.o. złożyli wnioski o wszczęcie egzekucji komorniczej. (wnioski o wszczęcie egzekucji – k.14-15, k.18-19, k.22-23, k.25, k. 27-29, k.31-32, k. 34-36)

Na dzień 31 grudnia 2005r. rekomendowana wartość rynkowa PPUH (...) z o.o. wynosiła 7200 zł, a rekomendowana wartość jednego z 576 udziałów 12,50 zł. Wartość rynkowa środków trwałych Spółki wówczas wynosiła 1.502.600,00 zł. Na dzień 10.03.2006r. wartość nieruchomości P. sp z o.o. położonej w K. przy ul (...), ul. (...) i ul. (...) wynosiła 612.000 zł (oszacowanie wartości rynkowej k. 396 – 418, załącznik I - wycena środków trwałych k. 419 - 432, załącznik II operat szacunkowy k. 433 - 479).

W związku z pogarszającą się sytuacją finansową spółki w dniu 26 maja 2006r. w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki (...). Na potrzeby tego wniosku w dniu 18 maja 2006r. ówczesny Prezes Zarządu A. S. sporządził spis zabezpieczeń dokonanych na majątku spółki (...), wskazując m.in., iż mienie ruchome spółki jest przedmiotem zastawów rejestrowych, t.j. przedmiotem zabezpieczenia są: kotły grzejne typu V. (...) sztuki ze zbiornikami olejowymi, kompresor śrubowy typu K. z osuszaczem powietrza, linia produkcyjna folii WP-I 60/650-01, maszyna JP-32P automat zgrzewający, maszyna H. (...)v2 automat zgrzewający, maszyna thd 45 wylączarka 2 sztuki, automat do zgrzewania tworzyw sztucznych db 120, drukarka fleksograficzna F. (...), zgrzewarka automatyczna do folii (...), linia produkcyjna folii PZ II- 650, kserokopiarka C. oraz majątek obrotowy (polietyleny, torby foliowe, rękawy foliowe). (zeznania A. S. k. 669v-670, k. 1275-1280, spis zabezpieczeń k. 367 – 368., pismo A. S. – k. 483-484, umowy przewłaszczenia – k. 487-490, 491- 495, wniosek o ogłoszenie upadłości k. 304-308, odpisy z rejestru zastawów – k. 1297-1311, kserokopia akt dot. rejestru zastawów – k. 1312)

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2006r. w sprawie sygn. akt XIV GU 75/06 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi dokonał zabezpieczenia majątku (...) Sp. z o.o. poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego w osobie D. W.. Z opinii tymczasowego nadzorcy sądowego o stanie przedsiębiorstwa PPUH (...) Sp. z o.o. z dnia 19 czerwca 2006r. wynika, że wszystkie ruchomości firmy (...) są zabezpieczone zastawami rejestrowymi, albo są objęte umowami przewłaszczenia. (postanowienie k. 480-482, opinia tymczasowego nadzorcy sądowego k. 496-502)

W dniu 05 lipca 2006r. J. P. (1) złożył udziałowcom spółki (...) ofertę zakupu udziałów. W dniu 07 sierpnia 2006r. transakcja została sfinalizowana J. P. (1) kupił od J. W. i G. B. (1) udziały w spółce (...). W transakcji uczestniczyli także oskarżeni M. P. (1) i M. I. (1), występujący w charakterze doradców J. P. (1). (umowa sprzedaży udziałów k. 172-173, oferta k. 175, zeznania J. W. k. 170 - 171, k. 660 - 661v, k. 1493, zeznania G. B. k. 665 - 666v, k. 965v - 966, k. 1432-1434, wyjaśnienia J. P. k. 700-701, k. 1493, częściowo wyjaśnienia M. P. k. 647-650, częściowo wyjaśnienia M. I. k. 654-656)

W dniu 07 sierpnia 2006r. z funkcji Prezesa Zarządu został odwołany A. S. (1), a nowym Prezesem Zarządu został J. P. (1), który jeszcze tego samego dnia upoważnił K. F. (1) do prowadzenia spraw spółki (...), udzielając mu w tym zakresie pisemnego pełnomocnictwa. (pełnomocnictwo k. 232, protokół z nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników k. 174, zeznania K. F. k. 1130-1133, k. 625v-628).

Oskarżeni M. P. (1) oraz M. I. (1) pojawiali się w Spółce (...) regularnie, pełnili funkcję doradcą wobec Prezesa Zarządu J. P. (1), otrzymując wynagrodzenie rzędu 3500 zł miesięcznie . Bieżące sprawy administracyjne oraz pracownicze spółki prowadził pełnomocnik K. F. (1). J. P. (1) w siedzibie spółki (...) bywał rzadko. (częściowo zeznania G. B. k. 665 -666v, k. 965v – 966, k. 1432-1434, częściowo wyjaśnienia M. P. k. 647-650, częściowo wyjaśnienia M. I. k. 654-656, częściowo wyjaśnienia J. P. k. 598-601, k. 700-701, k. 1493, częściowo zeznania K. F. – k. 625v-628, k. 1130-1133, częściowo zeznania R. L. – k. 1124-1127, k. 568v, k.940, zeznania B. K. k. 1162-1165, k. 169v, k. 571v-572)

W dacie sprzedaży udziałów spółki (...) cały majątek ruchomy spółki znajdował się w firmie. (zeznania J. W. k. 170 - 171, k. 660 - 661 v, k. 1493, zeznania G. B. k. 665 - 666v, k. 965v - 966, k. 1432-1434, zeznania A. S. k. 669 - 670, k. 940 - 940v, k. 1275 - 1280 zeznania W. H. – k. 1134-1138, k. 291-292, k. 543v-545, k.623v, k. 918-919, k. 1160-1162)

W dniu 11 września 2006r. J. P. (1) złożył w Sądzie Okręgowym w Łodzi wniosek o cofnięcie wniosku o ogłoszenie upadłości Spółki PPUH (...). Postanowieniem z dnia 24 października 2006r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie sygn. akt X Gz 416/06 uchylił postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 14 lipca 2006r. w sprawie sygn. akt XIV GU 75/06 i umorzył postępowanie w sprawie. (postanowienie SO w Łodzi XGz 416/06 k. 535-539, wniosek k. 176, k. 527)

Jeszcze przed sprzedażą udziałów w Spółce (...) w dniu 17 lutego 2004r. pomiędzy Powiatem (...) a PPUH (...) Sp. z o.o. została zawarta umowa na mocy, której spółka uzyskiwała dofinansowanie ze środków PFRON w wysokości 828.000 zł. z przeznaczeniem na zakup maszyn i urządzeń do szycia wyrobów jeansowych, zobowiązując się do zatrudnienia 36 niepełnosprawnych osób i utrzymania tych miejsc pracy przez okres co najmniej 3 lat. W celu zabezpieczenia

wykonania tej umowy pomiędzy Powiatem (...) a PPUH (...) Sp. z o.o. została zawarta umowa przewłaszczenia na mocy, której Spółka (...) przeniosła na rzecz Powiatu (...) własność maszyn i urządzeń szwalniczych wchodzących w skład linii technologicznej prowadzonej szwalni w P. przy ul. (...). Wśród maszyn objętych umową przewłaszczenia znajdowało się między innymi 8 stebnówek oraz 2 maszyny dwuigłowe. Wobec nierentowności szwalni Spółka (...) miała problemy z realizacją przedmiotowej umowy i poszukiwała podmiotu, który przejąłby jej zobowiązania wynikające z przedmiotowej umowy. W tej sprawie już po nabyciu udziałów w spółce przez J. P. (1) były prowadzone rozmowy ze Starostwem Powiatowym w P. oraz z PFRON- em. W rozmowach z PFRON uczestniczyli m.in. oskarżeni, zaś ze Starostwem i potencjalnym podmiotem, który przejąłby zobowiązania spółki (...) rozmowy prowadzili J. P. (1), ale także G. B. (1).

Ostatecznie w dniu 26 kwietnia 2007r. pomiędzy Powiatem (...) a (...) Sp. z o.o. w P. reprezentowaną przez Prezesa Zarządu – M. S. (2) zostało zawarte porozumienie w sprawie przejęcia przez spółkę (...) w P. wszelkich zobowiązań PPUH (...) Sp. z o.o. w K. wynikających z umowy nr (...) zawartej w dniu 17 lutego 2004 r. pomiędzy Powiatem (...) a PPUH (...) Sp. z o.o., z jednoczesnym przejęciem parku maszynowego stanowiącego linię produkcyjną prowadzonej szwalni. (umowa nr (...) wraz z załącznikami k. 680-689, k. 1457-1466, umowa przewłaszczenia wraz z aneksem k. 491-495, k. 690-693, k. 1451-1455, protokół odbioru – dostawy maszyn i urządzeń k. 694 – 695, k. 1456, porozumienie k. 678, k. 1467-1468, zeznania K. F. k. 625 - 628, k. 939v, k. 1130-1133, zeznania J. S. k. 676 - 677, k. 940, k. 1430 – 1432, zeznania G. B. k. 965v - 966, k. 1432-1434, zeznania J. W. k. 170 - 171, k. 660 - 661 v, k. 1493, częściowo wyjaśnienia M. P. k. 647-650, częściowo zeznania M. I. k. 654-656).

Po nabyciu udziałów w Spółce (...) przez J. P. (1) były prowadzone także rozmowy z bankiem (...) S.A. w sprawie ustalenia spłaty zobowiązań Spółki z tytułu udzielonego kredytu obrotowego. Częściowa spłata kredytu na rzecz (...) S.A. nastąpiła poprzez sprzedaż drukarki fleksograficznej F. (...), za zgodą banku na rzecz którego ustanowiony był na tym urządzeniu zastaw rejestrowy. Przedmiotowa flekoodrukarkę nabył A. W., dokonując spłaty przedmiotowego kredytu P. na rzecz banku (...) S.A. w kwocie 190.000 zł. (zeznania D. K. 285-286, k. 1493, wyjaśnienia M. P. k. 647-650, wyjaśnienia M. I. k. 654-656).

Pozostałą część zadłużenia spółki (...) na rzecz banku (...) S.A. wpłacił do banku (...), który w dniu 17 maja 2007r. nabył od R. P. (1) nieruchomość położoną w K. przy ul. (...), która wcześniej była własnością spółki (...). (zeznania D. K. k. 285-286, k. 1493, zeznania P. D. k. 614 - 615, k. 919 - 919v, k. 1220 – 1223, akt notarialny k. 617 – 622, zeznania R. P. k. 1281-1283)

Oskarżeni M. P. (1) oraz M. I. (1) uczestniczyli najpierw w procesie zakupu przedmiotowej nieruchomości przez R. P. (1) od spółki (...), a następnie M. P. (3) brał udział w zbyciu tej nieruchomości P. D. (1), ustalając z P. D. (1) cenę i warunki transakcji. (zeznania P. D. k. 614 - 615, k. 919 - 919v, k. 1220 – 1223, częściowo zeznania R. P. k. 1281-1283)

Nie wszyscy jednak wierzyciele (...) Sp. z o.o. zostali zaspokojeni po nabyciu udziałów przez J. P. (1) w ramach toczącego się jeszcze przed zmianą właściciela spółki postępowania egzekucyjnego .

Obwieszczeniem z dnia 5 stycznia 2007r. komornik sądowy wyznaczył na dzień 15 lutego 2007r. licytację ruchomości spółki (...) zajętych w dniu 06 kwietnia 2006 r. oraz w dniu 24 lipca 2006r. Przedmiotowa licytacja nie doszła jednak do skutku, ponieważ zajętych ruchomości nie stwierdzono w siedzibie spółki (...) w K. przy ul.(...) oraz w miejscu prowadzenia szwalni w P. przy ul. (...). Po tym jak komornik stawił się w tym dniu pod wskazanymi adresami ustalił w rozmowie z portierem, iż Spółka zlikwidowała swoją działalność w listopadzie 2006r., maszyny zostały wywiezione , a do pomieszczeń biurowych nie ma wstępu. Majątek ruchomy spółki (...) został z niej wyprowadzony. (obwieszczenie o licytacji k. 8, k. 122, pismo komornika sądowego k. 12, k. 63, k. 140, protokół k. 123, częściowo wyjaśnienia J. P. k. 598-601, k. 700-701, k. 1493, częściowo zeznania J. J. – k. 42-42v , k. 1493, częściowo zeznania P. W. k. 78v-79, k. 884v, k 1493, częściowo zeznania J. D. – k. 165v-167, k. 1272-1275, częściowo zeznania B. K. – k. 1162-1165, k. 169v, k. 571v-572, częściowo zeznania W. H. – k. 1134-1138, k. 291-292, k. 543v-545, k.623v, k. 918-919, k. 1160-1162)

W bezpośrednim sąsiedztwie nieruchomości należącej do Spółki (...) w K. przy ul. (...) znajdowała się stacja trafo, której właścicielem do chwili obecnej jest (...) S.A. Oddział Ł. – M.w Ł.. Budynek stacji trafo został wybudowany przez

P., jednakże całe wyposażenie techniczne dostarczył zakład energetyczny, który zajmował się jego obsługą (zeznania P. D. k. 614 - 615, k. 919 - 919v, k. 1220-1223, zeznania G. B. k. 965v - 966, k. 1432-1434, pismo (...) S.A. k. 993).

Zbiornik sprężonego powietrza wraz z urządzeniem do odwadniania instalacji zostały odebrane w dniu 22 kwietnia 2009r. przez G. B. (1) z posesji należącej do W. G. (1), od którego uprzednio spółka (...) wynajmowała pomieszczenia magazynowe. Brak jest pewnego materiału dowodowego, iż urządzenie to należało do Spółki (...). (potwierdzenie odbioru k. 591, zeznania G. B. k. 1434, zeznania W. G. k. 1176-1180, umowa najmu – k. 583-590)

W dniu 17 września 2009r. zbiorniki na olej opałowy nadal znajdowały się w budynkach P. w K.. (zeznania W. H. k. 623v)

Wyrokiem z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie sygn. akt II K 309/10 J. P. (1) został skazany za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegający na tym, że w okresie od 23 sierpnia 2006r. do 15 lutego 2007r. w K. oraz w P. , jako Prezes Zarządu Spółki P. w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych, ułatwił M. P. (1) i M. I. (1) udaremnienie zaspokojenia wierzycieli firmy (...) Sp. z o.o. w ten sposób , że będąc Prezesem Zarządu i osobą uprawnioną do dysponowania majątkiem spółki (...) nie sprzeciwiał się usuwaniu przez M. P. (1) i M. I. (1) zajętych w toku postępowania egzekucyjnego ruchomości firmy (...) Sp. z o.o. w postaci agregatu sprężarkowego, 3 komputerów, prasy mimośrodowej , 2 zestawów komputerowych, 2 notebooków, rozkładarki do folii, kserokopiarki, zbiornika sprężonego powietrza, zbiorników olejowych, stacji trafo, 6 stebnówek i dwuigłówki, czym działał na szkodę wierzycieli (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., Spółdzielni (...), Fabryki (...) S.A., (...) Sp. z o.o. . (odpis wyroku k. 1486)

J. P. (1) zmarł w dniu 29 września 2010r., także świadkowie w osobach J. W. i L. Ś. (1) nie żyją. (skrócony odpis aktu zgonu – k. 868, wydruk z P.- k. 1096-1097, notatka – k. 657)

Oskarżony M. P. (1) ma 40 lat. Posiada wykształcenie średnie - ogólne, nie posiada zawodu. Jest zatrudniony w firmie (...) na stanowisku przedstawiciela handlowego i z tego tytułu osiąga miesięczny dochód w wysokości 1800 złotych. M. P. (1) jest kawalerem, posiada dwoje dzieci w wieku 8 i 9 lat, zamieszkuje z konkubiną i dziećmi. Nie posiada żadnego znacznego majątku. Oskarżony nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo (dane osobopoznawcze k. 1122).

M. P. (1) był uprzednio karany (dane o karalności k. 950-951, k. 1380-1382)

Oskarżony M. I. (1) ma 40 lat. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest krawcem. Jest zatrudniony na stanowisku konsultanta i z tego tytułu osiąga miesięczny dochód w wysokości 1700 złotych. M. I. (1) jest żonaty, posiada jedno dziecko w wieku 6 lat, małżonka oskarżonego nie pracuje. Oskarżony nie posiada znacznego majątku. M. I. (1) nie leczył się psychiatrycznie, ani odwykowo, leczył się neurologicznie. Oskarżony został poddany badaniu sądowo – psychiatrycznemu. Z opinii biegłych psychiatrów wynika, M. I. (1) nie zdradza objawów choroby psychicznej, ani cech upośledzenia umysłowego. W chwili dokonywania zarzucanego mu czynu oskarżony mógł pokierować swoim postępowaniem i rozumiał znaczenie popełnianego czynu. (opinia sądowo - psychiatryczna k. 829,dane osobopoznawcze k. 1122).

M. I. (1) był uprzednio karany (dane o karalności k. 948-949, k. 1377-1379)

Oskarżony M. P. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 300§ 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnionego wspólnie i w porozumieniu z M. I. (1). W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w lata 2005-2006 prowadził negocjacje z wierzycielami spółki (...) w K. na temat spłaty wierzytelności tej spółki, ponadto brał udział w operacji, która miała na celu wydzielenie części zakładu i przekazanie innemu zakładowi pracy chronionej. On i M. I. pracowali w spółce (...) charakterze pomocy doradczej, bez formalnej umowy. Oskarżony wyjaśniał dalej, iż J. P. (1) poznał przez swojego znajomego L. Ś. (1), który powiedział mu, że kupuje spółkę (...) i widzi jego i M. I. (1) jako doradców, którzy pomogliby mu w kontaktach z instytucjami w Ł. i wierzycielami, K. F. (1) zaś przedstawił mu J. P. (1). Oskarżony M. P. (3) przyznał, iż był obecny przy zakupie firmy (...), wskazując, iż to J. P. (1) zapłacił za zakup udziałów

spółki. Oskarżony podał, iż on i M. I. prowadzili rozmowy z bankiem (...) w sprawie spłaty kredytu i został on spłacony między innymi poprzez sprzedaż drukarki fleksograficznej, która stanowiła zabezpieczenie tego kredytu, nabywcą tego urządzenia był mężczyzna o nazwisku W., który spłacił kredyt. Jak wyjaśniał dalej oskarżony następnym zadaniem jakie powierzył im. J. P. i K. F. było wydzielenie ze spółki szwalni co zostało zrealizowane, szwalnia została przekazana innemu zakładowi pracy chronionej zakładowi (...) sp. z o.o., który reprezentował M. S. (2), podając dalej, iż maszyny szwalnicze były zakupione ze środków PFRON i nie można było ich sprzedać, (...) sp. z o.o. przejęła stanowiska pracy, cały program pomocowy dla spółki (...) razem z maszynami szwalniczymi.

M. P. (1) podał także, iż on i M. I. bywali w spółce (...) 4 razy w tygodniu, podczas ich obecności w spółce był również J. P., gdy się z nim umówili, natomiast zawsze był K. F., wskazując dalej, iż J. P. płacił jemu i M. I. 3-4 tysięcy złotych miesięcznie za ich usługi. Oskarżony wyjaśniał, że nie widział na maszynach będących w P. oznak zajęć komorniczych. M. P. (1) wyjaśnił ponadto, że przy zakupie spółki (...) nie postrzegał J. P. jako tzw. słupa. Zdaniem oskarżonego po pewnym czasie J. P. zaczął mieć problemy z alkoholem, coraz rzadziej przyjeżdżał do firmy, często musieli go poszukiwać, aby zapłacił im pieniądze, a od stycznia 2007r. przestali bywać w spółce, ponieważ J. P. nie płacił im wynagrodzenia. Oskarżony wyjaśnił także, iż z L. Ś. nie miał kontaktu, on im nie mówił co mają robić w P.. Oskarżony podał także, iż część nieruchomości należącej do P. w K. została sprzedana, J. P. w 2007r. przedstawił im osobę z G., która była zainteresowana zakupem tej nieruchomości, zaprzeczając, aby on, czy M. I. uczestniczyli w sprzedaży tej nieruchomości. Oskarżony podał, że J. P. wyjechał do swojej siostry do Anglii w czerwcu lub lipcu 2007r., nie wie kto mu kazał wyjechać i kiedy wrócił, w 2008r. miał kontakt z K. F., chciał się zobaczyć z J. P., był trzy razy w G., ale go nie zastał. Oskarżony wyjaśnił, iż nie wie nic o sprzedaży pozostałego majątku P. to jest agregatu sprężarkowego, komputerów, prasy mimośrodowej, notebooków, rozkładarki do folii, kserokopiarki, zbiornika sprężonego powietrza i stacji trafo i nie wie co się z tymi urządzeniami stało (wyjaśnienia M. P. (1) k. 647 - 650).

Przed Sądem oskarżony M. P. (1) również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, potwierdzając uprzednio złożone. (wyjaśnienia M. P. (1) k. 833v, k. 1123).

Oskarżony M. I. (1) także nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnionego wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1). Oskarżony składał wyjaśnienia podając, iż P. była to firma, którą nabyli ludzie ze (...) – udziałowiec i prezes zarządu J. P. (1) oraz L. Ś. (1) – cichy wspólnik albo udziałowiec. L. Ś. (1) kontaktował się z M. P. (1) w sprawie pomocy w prowadzeniu sprawy spłaty kredytu P. wobec (...) oraz oddzielenia od spółki szwalni i przekazania jej innemu podmiotowi z zachowaniem miejsc pracy. Oskarżony wyjaśnił, że poprzez J. P. (1) poznał K. F. (1), który był pełnomocnikiem J. P. (1). Oskarżony wyjaśnił także, iż nie wie jednak kto wyłożył pieniądze na zakup spółki (...), po nabyciu udziałów spółki (...) powierzył jemu oraz M. P. (1) określone zadania, było to m.in. prowadzenie rozmów z bankiem (...) o wstrzymanie egzekucji. Jak wyjaśnił oskarżony maszynę, która była przewłaszczona na rzecz banku sprzedali kupcowi, który spłacił zadłużenie P. w banku, zaś szwalnię wraz z maszynami przekazali firmie (...) z P.. M. I. (1) podał nadto, iż w biurze P. bywał on, M. P. (1), K. F. (1) oraz J. P. (1), wskazując także, iż na hali produkcyjnej był kilka razy i nie widział żadnych oznaczeń komorniczych na maszynach. Oskarżony podał również, iż J. P. (1) płacił im za ich usługi 3-4 tysiące miesięcznie. Oskarżony zaprzeczył, aby miał związek ze sprzedażą nieruchomości P., wskazując także, iż nie ma wiedzy o sprzedaży majątku P.. M. I. (1) wskazał także, iż L. Ś. (3) poznał już po zakupie przez J. P. (1) udziałów w P., było to w 2007 lub 2008r., podając, iż to M. P. (1) znał L. Ś. (1) wcześniej i to on dokonywał wszelkich ustaleń. Oskarżony podał ponadto, iż w czasie zakupu firmy (...) w Kancelarii Notarialnej widział J. W. i G. B. (1) (wyjaśnienia M. I. (1) k. 654 – 656, k. 696 - 698).

Przed Sądem oskarżony M. I. (1) również nie przyznał się do popełnienia rzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, potwierdzając uprzednio złożone. Na rozprawie w dniu 29 listopada 2012r. oskarżony wyjaśnił dodatkowo, iż J. P. (1) pomawia jego oraz M. P. (1), wskazując, iż raz mówił, że pieniądze na zakup spółki dostał od L. Ś. (1), a po raz kolejny, że od nich. (wyjaśnienia M. I. (1) k. 834, k. 983v, k. 1123-1124).

Przystępując do oceny materiału dowodowego w niniejszej sprawie stwierdzić należy, iż stan dowodowy sprawy nie pozwolił na poczynienie jednoznacznych ustaleń faktycznych, które pozwoliłyby na pełną realizację zasady prawdy materialnej określonej w art. 2 § 2 k.p.k..

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów, które w sposób jednoznaczny i pewny podważałyby prawdziwość wyjaśnień oskarżonych M. P. (1) i M. I. (1) w zakresie w jakim negowali swe sprawstwo co do zarzucanego im czynu z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

W niniejszej sprawie brak jest bowiem dowodów wskazujących w sposób nie budzący wątpliwości, a więc w sposób nie dopuszczający istnienia innej konkurencyjnej wersji, na udział oskarżonych w usunięciu jakiegokolwiek maszyny, czy urządzenia wskazanych w sformułowanym wobec nich zarzucie prokuratorskim.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza w sposób jednoznaczny, aby to oskarżeni sprawując faktyczny zarząd w (...) Sp. z o.o. dysponowali jej mieniem, zaś jej formalny Prezes J. P. (1) był jedynie figurantem, sterowanym przez oskarżonych. Nadto w ocenie Sądu w zakresie kluczowego zagadnienia w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż to oskarżeni, działając wspólnie i w porozumieniu dokonali usunięcia określonych zarzutem maszyn i urządzeń w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych, działając z pokrzywdzeniem wierzycieli spółki (...).

Oskarżeni M. P. (4) i M. I. (1) zgodnie podali, iż w spółce (...) świadczyli usługi doradcze wobec Prezesa Zarządu J. P. (1), bez formalnej umowy, otrzymując za to określone wynagrodzenie. Oskarżeni przyznali także, iż byli obecni przy zakupie przez J. P. (1) udziałów w spółce (...). M. P. (1) wyjaśniał nadto, iż jego znajomy L. Ś. (1) powiedział mu, że kupuje spółkę (...) i widzi jego i M. I. (1) jako doradców, którzy pomogli mu w kontaktach z instytucjami w Ł. i wierzycielami. Oskarżeni M. P. (1) i M. I. (1) zgodnie podali także, iż prowadzili rozmowy z bankiem (...) S.A. w sprawie spłaty kredytu obrotowego zaciągniętego uprzednio przez spółkę (...), doprowadzając do częściowej spłaty tego kredytu poprzez sprzedaż za zgodą banku drukarki fleksograficznej, która stanowiła zabezpieczenie tegoż kredytu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych w pełni korespondują z zeznaniami świadków W. H. (1) i D. K. (1), który potwierdził częściową spłatę kredytu obrotowego w kwocie 190.000 zł przez spółkę (...) właśnie poprzez sprzedaż za zgodą banku przedmiotu zastawu drukarki fleksograficznej. Oskarżeni wyjaśniali także zbieżnie, iż uczestniczyli w czynnościach związanych z wydzieleniem ze spółki (...) szwalni prowadzonej w P. jako zakładu pracy chronionej i okoliczność ta znajduje potwierdzenie nie tylko w zeznaniach byłych (...) spółki (...), ale również w zeznaniach J. S. (2) i M. S. (2), który jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. na mocy porozumienia z dnia 26 kwietnia 2007r. przejął zobowiązania spółki (...) wynikające z zawartej ze Starostwem Powiatowym w P. umowy z dnia 17 lutego 2004r. i jednocześnie nabył uprawnienia wynikające z tej umowy, co znajduje także odzwierciedlenie w dokumentacji ujawnionej w toku rozprawy. (k. 1450-1472)

Oskarżeni wskazali nadto, iż bywali w firmie 3-4 razy w tygodniu, podczas ich obecności w P. był również J. P. (1), gdy się z nim umówili, natomiast zawsze był K. F. (1). M. P. (1) podał, iż wszystkie informacje dotyczące realizacji załatwianych spraw przekazywali J. P.. Oskarżeni wskazali także zgodne, iż nie posiadają wiedzy na temat sprzedaży majątku ruchomego spółki (...).

Wyjaśnienia oskarżonych w powyższym zakresie znajdują swoje odzwierciedlenie w zeznaniach byłych właścicieli P. - G. B. (1) i J. W.. G. B. (1) zeznał, że oskarżeni pełnili wobec J. P. (1) rolę doradcą. G. B. (1) konsekwentnie w toku postępowania opisał wiodącą rolę J. P. (1) w rozmowach prowadzonych na temat zakupu udziałów spółki oraz przy transakcji nabywania tych udziałów. Świadek J. W. podobnie jak G. B. (1) zeznał, że J. P. (1) sprawował faktyczny zarząd spółką P., zaś oskarżeni byli jedynie jego doradcami. Wskazani świadkowie podali, iż nie posiadają wiedzy kto zbył maszyny stanowiące majątek spółki (...). Ponadto G. B. (1) potwierdził, iż odebrał zbiornik sprężonego powietrza z posesji W. G., wskazując jednak, iż urządzenie to stanowiło własność chyba firmy (...), która prowadziła działalność zbieżną z działalnością Spółki (...). Świadek W. G. (1), od którego spółka (...) wynajmowała pomieszczenia magazynowe zeznał zaś, iż nie potrafi powiedzieć, czy w wynajmowanych magazynach spółka (...) przechowywała jakieś urządzenia, zaś urządzenie w postaci zbiornika sprężonego powietrza wraz z osuszaczem odebrał od niego faktycznie G. B. (1), ale to urządzenie stało na terenie wynajmowanym przez firmę (...). Zeznania powołanych świadków są spójne i konsekwentne. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego brak jest jakichkolwiek

logicznych przesłanek, aby przyjąć, że świadkowie G. B., J. W., cz W. G. celowo złożyli zeznania korzystne dla oskarżonych, narażając siebie na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień i zeznań J. P. (1) wskazać należy, iż Sąd ocenił je z dużą dozą ostrożności, bowiem J. P. (1) jako osoba, której postawiono zarzut pomocnictwa do czynu zarzucanego oskarżonym miał interes prawnym w tym, aby przerzucać, czy też rozkładać zakres odpowiedzialności karnej za czyn polegający na usunięciu określonych ruchomości spod egzekucji prowadzonej wobec (...) Sp.z o.o. w celu udaremnienia orzeczeń sądowych.

Oceniając wyjaśnienia J. P. (1) wskazać w pierwszym rzędzie należy, iż nie miały one waloru spójności, czy konsekwencji i wobec śmierci świadka nie jest możliwe wyjaśnienie jawiących się w kolejnych przesłuchaniach sprzeczności w treści jego wyjaśnień. J. P. (1) po postawieniu mu zarzutów w tej sprawie był przesłuchiwany w dniu 21 sierpnia 2009r. oraz w dniu 30 listopada 2009r., przedstawiając dwie odmienne relacje krytycznych zdarzeń. W trakcie pierwszego przesłuchania J. P. (1) stwierdził, że pieniądze na zakup spółki wyłożyli oskarżeni, którzy faktycznie zarządzali spółką, on sam na niczym się nie znał, jedynie podpisywał dokumenty dostarczone mu przez oskarżonych. Podkreślił jednak, iż w zasadzie nie wie kto dokonał sprzedaży maszyn, choć w czasie kiedy był Prezesem Zarządu wszystkie decyzje w firmie podejmowali oskarżeni. Składając zaś wyjaśnienia w dniu 30 listopada 2009r. J. P. (1) całkowicie zmienił swoje stanowisko odnośnie roli oskarżonych i przedstawił swoją rolę w funkcjonowaniu spółki w sposób zbliżony do wyjaśnień oskarżonych M. P. (1) i M. I. (1). Wówczas J. P. (3) podał, że pieniądze na zakup udziałów w spółce (...) przekazał mu L. Ś. (1), który razem z nim zajmował się sprawą nabycia udziałów w spółce, a podtrzymując tezę o swojej ograniczonej roli w działaniu spółki, wskazał nie na oskarżonych, ale na swojego pełnomocnika K. F. (1), którego zresztą namówił do współpracy na tym stanowisku, jako osobę, która podejmowała decyzje w firmie, kontaktowała się z wierzycielami, regulowała długi w imieniu spółki. J. P. (1) podał wówczas, iż oskarżeni jedynie pomagali mu w prowadzeniu spółki.

W ocenie Sądu wyjaśnienia J. P. (1) odnośnie jego roli w spółce jako figuranta pozostają w sprzeczności z zeznaniami G. B. (1) i J. W., którym Sąd przypisał walor wiarygodności oraz z treścią oferty zakupu udziałów spółki. Zeznania świadków oraz przedmiotowego dokumentu zdecydowanie zaprzeczają twierdzeniom J. P. (1), iż w spółce (...) pełnił jedynie rolę figuranta, nie znającego się na prowadzeniu działalności gospodarczej. Z oferty z dnia 5 lipca 2006r. wynika, że już przed datą sporządzenia tego pisma J. P. uczestniczył w rozmowach z ówczesnymi właścicielami P. na temat zakupu tej firmy, a nawet zapoznał się z dokumentacją księgowo-finansową i był wprowadzony w trudną sytuację finansową spółki. Co więcej z zeznań J. W. i G. B. (1) wynika, że prowadzili długie rozmowy z J. P. (1), który wykazywał się znajomością tematu związanego z zarządzaniem takiej spółki. Nadto świadkowie zeznali, że w rozmowach dotyczących zakupu udziałów spółki uczestniczył wyłącznie J. P. (1), oskarżeni nie byli obecni. W tym miejscu należy odnieść się także do zeznań świadka M. K., który zeznał, iż firma (...), w której pracował nabyła od spółki (...) samochód marki V. (...) i w sprawie zakupu tego pojazdu rozmawiał właśnie z J. P. (1). W ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby przyjąć, iż świadkowie G. B. (1), J. W. oraz M. K. celowo przedstawiają J. P. (1) jako osobę kompetentną do prowadzenia takiego podmiotu gospodarczego i podejmującego decyzje w przedmiocie składników majątku spółki, a tym samym składają zeznania korzystne dla oskarżonych. Dlatego Sąd dał wiarę wyjaśnieniom J. P. (1) jedynie w zakresie zgodnym z ustalonym stanem faktycznym.

Z punktu widzenia stawianego w niniejszej sprawie zarzutu oskarżonym istotne jest to, iż J. P. (1) w toku przesłuchania zarówno w dniu 21 sierpnia 2009r., jak i 30 listopada 2009r. nie był konsekwentny także co do tego, iż to oskarżeni podjęli decyzję o usunięciu określonych ruchomości należących do P. spod egzekucji. W dniu 21 sierpnia 2009r. podał, iż po pierwszym miesiącu pracy we wrześniu lub październiku 2006r. została sprzedana największa maszyna z linii produkcyjnej, decyzję o jej sprzedaży podjęli M. z M., on chyba nic nie podpisywał, nie precyzując w istocie o jaką maszynę chodzi. J. P. (1) dalej wskazał wówczas, iż pod koniec działalności, czyli w maju 2007r. została sprzedana reszta maszyn, zostały puste hale, ale on nie wie kto podjął decyzje o sprzedaży tych maszyn, sam dowiedział się o tym od K. F.. (k. 600) W toku przesłuchania w dniu 30 listopada 2009r. J. P. (1) podał, iż był świadkiem demontażu i wywiezienia ze spółki agregatu sprężarkowego, on decyzji w tym zakresie nie podejmował, usłyszał od K. F., że „to jest z góry nagrane”, nie dociekał czyja to była decyzja, podając dalej, iż inne maszyny zajęte przez komornika zostały sprzedane, ale on nie wie przez kogo i kto podjął taką decyzję (k. 700-701). W ocenie Sądu tego rodzaju materiał

dowodowy, niespójny oraz niekonsekwentny nie mógł skutecznie obalić wyjaśnień oskarżonych, nie przyznających się do zarzucanego im czynu i korzystających w toku postępowania z domniemania niewinności.

Idąc dalej należy stwierdzić, iż wyjaśnień oskarżonych co do ich roli w spółce (...) nie podważają także zeznania K. F. (1) złożone w toku postępowania przygotowawczego. Co prawda przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym K. F. (1) wskazał, że J. P. (1) był figurantem, za którego decyzje podejmowali oskarżeni, jednakże w ocenie Sądu należy zauważyć, że to było jedynie przypuszczenie świadka bowiem K. F. (1) stwierdził „... z tego co zaobserwowałam to on chyba nie zarządzał firmą był jedynie figurantem...”, (k- 568), „...moim zdaniem J. P. był figurantem...”, (k -627). Podczas rozprawy w dniu 30 listopada 2011r. K. F. wyraźnie podkreślił, że jeśli chodzi o stwierdzenie, iż P. był tylko figurantem to są to jego domysły (k - 939), na rozprawie w dniu 06 maja 2014r. K. F. (1) również podał, że jego wcześniejsze stwierdzenia odnośnie roli J. P. (1) w firmie są jedynie jego domysłami. Podał, iż składając zeznania w toku postępowania przygotowawczego wskazał, iż odniósł wrażenie, że zarząd w spółce (...) sprawowali oskarżeni, bowiem całe postępowanie było na nich ukierunkowane, nie posiada jednak wiedzy jaką faktycznie rolę w spółce posiadali oskarżeni, nie wie kto w rzeczywistości podejmował decyzje w firmie, ponieważ nie był obecny podczas rozmów. Na marginesie należy zauważyć, iż K. F. (1) zeznał, że to J. P. (1) zaproponował mu pracę w spółce (...), zapytał go czy nie pomógłby mu prowadzić spółki w K.. W ocenie Sądu z powyższego wynika zatem niewątpliwie, iż nieuzasadnione pozostają twierdzenia J. P. (1) jakoby miał pełnić w firmie rolę tzw. „słupa” skoro sam decydował chociażby o doborze współpracowników.

Odnosząc się z kolei do zeznań R. L. (2) wskazać należy, iż w postępowaniu przygotowawczym świadek podała, iż z tego co zaobserwowała to J. P. (1) nie zarządzał firmą, był jedynie figurantem, był z nim mały kontakt (k. 568v), jednakże już na rozprawie w dniu 30 listopada 2011r. oraz w dniu 06 maja 2014r. świadek zeznała, iż stwierdzenie, że J. P. (1) był figurantem zostało jej zasugerowane przez przesłuchującego ją policjanta. (k.940, k. 1127), podając ostatecznie, iż nie wie jaką rolę w firmie pełnili oskarżeni. W ocenie świadka oskarżeni przychodzili do firmy jako goście, przebywali w pokoju J. P. (1) i K. F. (1), K. F. (1) był w firmie codziennie, wobec czego gdy oskarżeni pojawiali się w firmie zawsze mieli kontakt z nim, nie wie nic na temat tego, aby oskarżeni podejmowali jakiegokolwiek działania na rzecz firmy (...). Świadek podała także, iż w jej ocenie faktyczne decyzje w spółce podejmował K. F. (1).

W ocenie Sądu zeznania K. F. (1) oraz R. L. (2) złożone przed Sądem zasługują na wiarę. Zauważyć bowiem należy, iż K. F. (1) oraz R. L. (2) nie mieli faktycznej możliwości obserwacji procesu decyzyjnego w spółce, wobec czego świadkowie nie byli w stanie określić jaką faktycznie rolę w spółce zajmowali oskarżeni. Z zeznań K. F. (1), pełnomocnika spółki wynika, iż wszystkie decyzje dotyczące spraw organizacyjnych, finansowych, w tym spłaty długów oraz produkcyjne uzgadniał z J. P. (1) i nie był obecny podczas rozmów J. P. (1) z oskarżonymi. Nie mniej jednak przyznał, że oskarżeni doradzali mu w kwestii negocjacji z PFRON oraz ZUS. Świadek R. L. (2) pracowała zaś w spółce na stanowisku sekretarki, wobec czego mając na uwadze zajmowane przez świadka stanowisko trudno wymagać, aby świadek posiadała wiedzę w zakresie procesu decyzyjnego w spółce.

Niezależnie jednak od przedmiotowej okoliczności, czy to oskarżeni sprawowali w spółce faktyczny zarząd świadkowie K. F. (1) i R. L. (2) konsekwentnie w toku postępowania wskazali - i to jest okoliczność kluczowa w kontekście zarzutu stawianego oskarżonym, - iż nie wiedzą kiedy nastąpiła wyprzedaż majątku spółki i kto podjął taką decyzję, nie wiedzą również kto kupił majątek firmy, którym to okolicznością także Sąd dał wiarę, nie znajdując argumentów dla ich odrzucenia.

Wiarygodne w ocenie Sądu pozostają również zeznania świadka B. K. (2), która zeznała, iż w firmie (...) pracowała do października lub listopada 2006r. na stanowisku głównej księgowej, wskazując, iż w 2006r. doszło do sprzedaży udziałów w spółce i poprzedni właściciele B. i W. przedstawili nowego prezesa firmy (...) oraz K. F. (1) jako prokurenta. B. K. (2) zeznała, że ona wszystkie sprawy załatwiała z K. F. (1), do firmy przyjeżdżali również oskarżeni, którzy zamykali się w biurze prezesa i rozmawiali za zamkniętymi drzwiami z J. P. (1) albo K. F. (1). B. K. (2) podała także, iż oskarżeni sprawiali wrażenie jakby mieli wpływ na zarządzanie firmą, nie potrafi jednak powiedzieć dlaczego odniosła takie wrażenie, wnioskuje to z tego, że przebywali w towarzystwie (...). Zeznania B. K. (2) korelują w tej mierze z materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za prawdziwy, jednocześnie nie obalają wyjaśnień oskarżonych co do ich

roli w spółce (...). Odnosząc się do istoty tego postępowania, w kontekście zarzutu stawianego oskarżonym świadek B. K. (2) podała, że nie wie o tym, że mienie spółki zostało przez kogoś zabrane, nie wie kto to mógł zrobić, nie wie gdzie mienie się znajduje, nie posiada wiedzy kto mógł zarządzić usunięcie majątku spod zajęcia (k. 169, k. 1162-1163). W ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby przyjąć, iż świadek B. K. (2), czy R. L. (2) jako osoby obce dla oskarżonych, nie zainteresowane wynikiem przedmiotowej sprawy miały jakiegokolwiek powody, aby zeznawać w sposób korzystny dla oskarżonych, narażając się na odpowiedzialność za złożenie fałszywych zeznań.

W tym miejscu należy zauważyć, iż sam fakt, że oskarżeni prowadzili poufne rozmowy z J. P. (1), czy ewentualnie K. F. (1) nie przesądza o tym, iż pełnili wiodącą rolę w firmie. W ocenie Sądu, skoro oskarżeni jako doradcy, mieli do wykonania określone zadania wymagające podejmowania przez nich różnorodnych działań i rozmów to biorąc pod uwagę poufność pewnych informacji np. co do sposobu przeprowadzenia transakcji, logicznym pozostaje fakt, że rozmawiali wyłącznie z Prezesem J. P. (1), czy też K. F. (1), podczas nieobecności innych osób.

W ocenie Sądu zeznania świadka J. D. (2), pracownika ds. kalkulacji i obsługi klienta w Spółce (...) w krytycznym czasie także są wiarygodne w przywołanym w części historycznej uzasadnienia zakresie. Świadek podała, iż pracowała w spółce do października 2006r. i pod koniec okresu pracy do spółki przyjeżdżały osoby, które zabierały maszyny stanowiące majątek spółki, jednak nie wie czy była to sprzedaż, czy użyczenie maszyn, nie miała dostępu do dokumentów spółki i nie wie co stało się z tymi maszynami, kojarzy, iż zabierano zgrzewarkę, ale nie wie co się z nią stało, gdy była rozmontowywana był wówczas szef produkcji pan H., nie pamięta czy byli wówczas oskarżeni, nie wie dokąd została sprzedana ta maszyna (k. 166v, k.1273-1274) W ocenie Sądu także w odniesieniu do świadka J. D. (2) brak jest racjonalnych przesłanek dla przyjęcia, iż świadek, będąc osobą obcą dla oskarżonych, składała fałszywe zeznania, narażając się na odpowiedzialność karną, jednocześnie wspierając linię obrony oskarżonych.

Przystępując do oceny zeznań świadka W. H. (1) należy mieć na uwadze, iż świadek pozostawał w sporze ze spółką (...) odnośnie należnego mu wynagrodzenia i zdaniem Sądu jest to okoliczność tego rodzaju, że może wpływać na treść zeznań świadka, tym bardziej, iż świadek podejmował określone nieskuteczne działania mające na celu wyegzekwowanie należnego mu od Spółki wynagrodzenia. Dokonując oceny zeznań tego świadka, należy mieć nadto na względzie okoliczność, iż świadek pracował w spółce do czerwca 2006r., czyli jeszcze przez zmianami właścicielskimi w Spółce, później świadek przebywał na zwolnieniu lekarskim i w spółce był tylko sporadycznie. Podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 18 czerwca 2008r. świadek wskazał jedynie na sprzedaży maszyn w spółce (...), nie łącząc tych zdarzeń z działaniem konkretnych osób. W. H. (1) w ogóle nie wspomina o oskarżonych, ani też o wątpliwościach co do faktycznej roli J. P. (1) w spółce. (k. 291-292) Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 08 czerwca 2009r. W. H. (1) podał, iż rzeczywistymi właścicielami spółki mieli być oskarżeni, natomiast oficjalnym właścicielem i Prezesem miał być J. P. (1), wskazując dalej, iż w okresie od czerwca do października 2006r. wywieziono ze spółki wszystkie maszyny, w przygotowaniu niektórych z nich do sprzedaży uczestniczył na polecenie K. F. (1). Świadek W. H. (1) wskazał także na konkretne maszyny, które w krytycznym czasie zostały wywiezione ze Spółki, wskazując, iż pierwsza zgrzewarka została wzięta przez firmę (...) ze S., fleksodrukarce kupił A. W., ale tą maszyn kupiono legalnie, kolejną zgrzewarkę sprzedano do G. (...), wywieziono jeszcze dwie wylączarki i dwie zgrzewarki do W. G. (1), wskazując dalej, iż kiedy był w magazynach pana G. latem 2008r. widział dwie spalone maszyny, zgrzewarki należące do P. oraz zbiornik sprężonego powietrza i osuszacz powietrza, które stały przy hali wynajmowanej przez firmę (...). (k. 544-544v) Na rozprawie w dniu 06 maja 2014r. W. H. (1) podał, iż o tym, że oskarżeni byli właścicielami spółki wie od G. B. lub J. W., jednakże oskarżeni ani oficjalnie, ani nieoficjalnie nie zostali mu przedstawieni jako właściciele, G. B. oraz J. W. powiedzieli mu jedynie, że przyjedzie trzech nowych właścicieli ze (...), nie wskazali jednak żadnych nazwisk. Świadek ponownie wskazał, iż maszynę fleksodrukarce zakupił A. W. prowadzący firmę (...), co znajduje potwierdzenie w nieosobowym materiale dowodowym (k. 1369-1376), ale zarzut stawiany oskarżonym nie dotyczy tego urządzenia. W. H. (1) ponownie wskazał także, iż jedna zgrzewarka została sprzedana do firmy (...) w S., a kolejną zgrzewarkę zakupił M. G. - właściciel firmy (...), jednakże okoliczności te nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji nadesłanej przez podmioty wskazane przez świadka jako nabywcy przedmiotowych urządzeń. (k.1374k. (...), (...), k. 1485), wobec czego należy je odrzucić.

Z zeznaniami W. H. (1), co do tego, iż na terenie nieruchomości należącej do W. G. (1) widział zbiornik sprężonego powietrza częściowo korespondują zeznania świadka W. G. (1), który wskazał, urządzenie w postaci zbiornika sprężonego powietrza wraz z osuszaczem odebrał od niego G. B. (1), ale to urządzenie stało na terenie wynajmowanym przez firmę (...) i nie potrafi powiedzieć, czy w wynajmowanych od niego magazynach spółka (...) przechowywała jakieś urządzenia. G. B. (1) także potwierdził, iż odebrał zbiornik sprężonego powietrza z posesji W. G., wskazując, iż urządzenie to stanowiło własność chyba firmy (...), która prowadziła działalność zbieżną z działalnością Spółki (...). W tym stanie rzeczy nie sposób niezależnie od zeznań świadka W. H., iż zbiornik sprężonego powietrza wraz z osuszaczem, który widział na terenie nieruchomości W. G. stanowił własność spółki (...) w sposób pewny przyjąć, iż przedmiotowy zbiornik sprężonego powietrza należał do spółki (...), a tym bardziej co najistotniejsze, iż to oskarżeni podjęli decyzję o usunięciu tego urządzenia spod egzekucji, w szczególności w kontekście, iż urządzenie to ostatecznie w kwietniu 2009r. odebrał od W. G. były udziałowiec spółki (...). B.. W ocenie Sądu brak jest jednak podstaw, aby kwestionować zeznania świadka W. H. (1) co do okoliczności, iż w trakcie przeszukania pomieszczeń należących do P. D. (1), które wcześniej zajmowała firma (...) w pomieszczeniu kotłowni znajdowały się dwa zbiorniki olejowe. Powyższe zeznania świadka w części korespondują, bowiem z treścią zeznań P. D. (1).

W konsekwencji zeznania świadka W. H. (1) zostały uznane za prawdziwe w zakresie przywołanym w ustalony stanie faktycznym, a w pozostałej części jako niezajdujące potwierdzenia w materiale dowodowym uznanym przez Sąd za prawdziwy należało je odrzucić.

W ocenie Sądu walor wiarygodności należy przypisać zeznaniom świadka A. S. (1). Zeznania świadka są jasne, logiczne i rzeczowe i brak jest jakichkolwiek przesłanek, aby kwestionować ich wiarygodność. Świadek zeznał, że był prezesem Zarządu Spółki P. do sierpnia 2006r., potwierdził, iż w maju-czerwcu 2006r. w spółce doszło do zajęcia komorniczego, został wyznaczony przez komornika dozorcą zajętego mienia. Świadek wskazał, iż na dzień 17 maja 2006r. maszyny i urządzenia wskazane w wykazie środków trwałych (k.347-348) musiały się znajdować w spółce, były to urządzenia potrzebne do działalności, funkcjonowania i produkcji spółki, podnosząc, iż w tym czasie na majątku spółki ciążyły różne zabezpieczenia, które zostały wskazane w spisie zabezpieczeń dokonanych na majątku spółki z dnia 18 maja 2005r. (k. 367-368) A. S. (1) podał także, iż mienie ruchome przedsiębiorstwa objęte było zastawami rejestrowymi na rzecz różnych podmiotów, jednak nie był w stanie precyzyjnie wskazać jakie konkretnie mienie ruchome przedsiębiorstwa było objęte kolejnymi zastawami rejestrowymi. Zdaniem świadka być może zastaw rejestrowy obejmował wskazane w spisie zabezpieczeń z dnia 18 maja 2005r. urządzenia, gdzie wskazano, że mienie ruchome będące przedmiotem zabezpieczenia stanowią: kotły grzejne typu V. (...) sztuki, kompresor śrubowy typu K. z osuszaczem powietrza, linia produkcyjna folii WP, maszyna JP-32P automat zgrzewający, maszyna H. (...)v2 automat zgrzewający, maszyna thd 45 wyłaczarka 2 sztuki, automat do zgrzewania tworzyw sztucznych db 120, drukarka fleksograficzna F. (...), zgrzewarka automatyczna do folii (...), linia produkcyjna folii PZ II 650, kserokopiarka C. oraz majątek obrotowy (polietyleny, torby foliowe, rękawy foliowe). A. S. (1) nie potrafił sprecyzować na czym polegały jego obowiązki, gdy został dozorcą zajętych komorniczo ruchomości, ale przypuszcza, że chodziło o sprawowanie dozoru nad rzeczami tak, aby żadna z rzeczy nie zginęła, do czasu, gdy on pełnił funkcję prezesa w firmie, rzeczy objęte zajęciem komorniczym były w spółce, wskazując dalej, iż nie wie co się z nimi działo dalej. Zeznania A. S. (1) korespondują z nieosobowym materiałem dowodowym w postaci dokumentacji z akt rejestru zastawów, sprawozdań tymczasowego nadzoru sądowego w czasie zgłoszenia przez spółkę wniosku o ogłoszeniu upadłości, w końcu z treścią protokołów zajęć komorniczych z 6 kwietnia 2006r. oraz 24 lipca 2004r.

Wiarygodne zdaniem Sądu pozostają również zeznania świadka J. S. (2) Prezesa Zarządu (...) z sp. z o.o. (...) potwierdził, iż w dniu 26 kwietnia 2007r. pomiędzy Powiatem (...) a (...) Sp. z o.o. w P. zostało zawarte porozumienie w sprawie przejęcia przez Spółkę (...) w P. wszelkich zobowiązań PPUH (...) Sp. z o.o. w K. wynikających z umowy nr (...) zawartej w dniu 17 lutego 2004. pomiędzy Powiatem (...) a PPUH (...) Sp. z o.o. Na mocy tego porozumienia Spółka (...) przejęła całą linię produkcyjną wraz z maszynami i urządzeniami szwalniczymi. Powyższe zeznania świadka mają swoje odzwierciedlenie w treści dokumentu w postaci wyżej wskazanego porozumienia, (k. 678-695, k. 1450-1472) oraz znajdują potwierdzenie w treści zeznań J. W. i G. B., a także korespondują z wyjaśnieniami oskarżonych. W ocenie Sądu brak jest zatem jakichkolwiek przesłanek, aby odmówić wiarygodności zeznaniom świadka J. S. (2).

Na wiarę zasługują również zeznania świadka P. D. (1), który podał, iż magazyn znajdujący się w K. na ul. (...) nabył od R. P. (1), z tym, że w sprawie zakupu przedmiotowej nieruchomości prowadził rozmowy z M. P. (1) oraz innym mężczyzną, który przyjeżdżał razem z nim, wskazując, iż przed podpisaniem umowy spotkał się również z R. P.. Świadek P. D. (1) potwierdził także, iż jeśli chodzi o stację trafo to nie stoi ona na jego nieruchomości, tylko przylega bezpośrednio do niej, stacja trafo była i jest do tej pory, właścicielem stacji trafo jest dystrybutor energii elektrycznej. Wskazał także, iż na terenie kotłowni magazynów nabytych od spółki (...) znajdowały się dwa zbiorniki opalowe. (k. 1220-1223). Zeznania świadka P. D. korelują z odpisem aktu notarialnego oraz informacją nadesłaną przez (...) Oddział I w Ł.. (k. 617-622, k. 992-993) W ocenie Sądu w sprawie nie ujawniły się żadne dowody, które podważałyby zaufanie do zeznań tego świadka, świadek jest osobą obcą dla oskarżonych nie miał żadnych racjonalnych powodów, aby zeznawać nieprawdę. .

W świetle powyższego Sąd przypisał walor wiarygodności zeznaniom świadka R. P. (1) jedynie w zakresie zgodnym z ustalonym stanem faktycznym. Świadek R. P. składając zeznania początkowo podał, że w sprawie zakupu nieruchomości w K. rozmawiał z kimś z firmy (...), ale nie wie kto to był, na pewno nie byli to oskarżeni, w przedmiotowej transakcji uczestniczył pośrednik, którego danych nie pamięta. Ostatecznie świadek R. P. przyznał, iż oskarżeni uczestniczyli najpierw w procesie zakupu przez niego tej nieruchomości od firmy (...), a następnie pomogli mu ją zbyć P. D..

Mając na względzie powyższe Sąd odmówił waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie w jakim podają, iż nie uczestniczyli w sprzedaży nieruchomości należącej do spółki (...) w K. przy ul. (...). Wyjaśnienia oskarżonych w powyższym zakresie pozostają w oczywistej sprzeczności z zeznaniami świadka P. D. oraz R. P. - w zakresie w jakim Sąd uznał je za wiarygodne. Wskazane okoliczności, iż oskarżeni uczestniczyli w procesie zbycia przedmiotowej nieruchomości należącej do Spółki (...) miałyby istotne znaczenia dla ustalenia ewentualnego sprawstwa oskarżonych, o ile czyn taki stałby się przedmiotem określonego zarzutu postawionego oskarżonym, co jednak w ramach tego postępowania nie miało miejsca.

Walog wiarygodności w ocenie Sądu należy również przypisać zeznaniom świadków J. J. (2), P. W. (2), S. P. (2), V. F. (2), W. K. (2), A. J. (2), D. K. (1), przedstawicieli pokrzywdzonych podmiotów, których wierzytelności nie zostały w pełni zaspokojone przez spółkę (...). Zeznania świadków są jasne, logiczne i rzeczowe. Okoliczności podnoszone przez świadków nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a nadto korelowały z dokumentacją ujawnioną w toku postępowania, w zakresie istnienia określonych zobowiązań P. na rzecz podmiotów, które reprezentowali, toczącego się postępowania egzekucyjnego wobec dłużnej spółki. W świetle powyższego, w ocenie Sądu brak jest zatem przesłanek, aby odmówić wiarygodności zeznaniom wyżej wskazanych świadków.

Sąd nie poczynił ustaleń w oparciu o zeznania świadków L. D., T. M. i M. S. (2), bowiem świadkowie nie posiadali wiedzy co do istotnych okoliczności będących przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie.

Sąd uznał za wiarygodny nieosobowy materiał dowodowy zebrany w sprawie, gdyż z jednej strony żadna ze stron nie kwestionowała jego autentyczności i zgodności z prawdą, a z drugiej strony nie był on sprzeczny z osobowymi źródłami dowodowymi.

Za wiarygodną Sąd uznał również opinię sądowo – psychiatryczną dot. oskarżonego M. I.. Opinia ta jest jasna, pełna, logiczna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. Rzetelność i fachowa wiedza biegłych nie budzi wątpliwości Sądu.

M. P. (1) i M. I. (1) w niniejszym postępowaniu stali pod zarzutem popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 23.08.2006r. do 15.02.2007r. w K. i P., w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 17.08.2006 roku sygn. akt IX GNc 2339/06/01, Sądu Okręgowego w Łodzi X Wydział Gospodarczy z dnia 16.03.2006 r. sygn. akt X GNc 111/06, Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi XII Wydział Gospodarczy z dnia 18.10.2006 r. sygn. akt XII GC 386/06, Sądu Rejonowego w Pabianicach I Wydział Cywilny z dnia 27.07.2006 r. sygn. akt Co 874/06, Sądu Rejonowego w Toruniu V Wydział Gospodarczy z dnia 04.10.2006 r. sygn. akt V GNc 3439/06, Sądu Rejonowego w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy z dnia 23.06.2006 r. w sprawie V

GC 308/06, Sądu Rejonowego w Poznaniu Wydział XI Gospodarczy z dnia 08.08.2006 r. sygn. akt XI GNc 3919/06, działając wspólnie i porozumieniu w warunkach czynu ciągłego, udaremnili zaspokojenie wierzycieli firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, że sprawując faktyczny zarząd majątkiem (...) sp. z o.o. usunęli zajęte w toku postępowania egzekucyjnego ruchomości w postaci agregatu sprężarkowego, 3 komputerów, prasy mimośrodowej, 2 zestawów komputerowych, 2 notebooków, rozkładanki do folii, kserokopiarki, zbiornika sprężonego powietrza, zbiorników olejowych, stacji trafo, 6 stębnówek i dwuigłówki, czym działali na szkodę wierzycieli (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., Spółdzielni (...), Fabryki (...) S.A., (...) Fabryki (...) sp. z o.o. to jest popełnienia czynu z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przedmiotem ochrony występku z art. 300 § 2 k.k. są roszczenia uprawnionych wierzycieli i ich zabezpieczenie przed nieuczciwymi zachowaniami dłużników zmierzającymi do uniemożliwienia im zaspokojenia tych roszczeń, z tym zastrzeżeniem, że chodzi wyłącznie o składniki majątku zajęte lub zagrożone zajęciem. Powoływany przepis chroni powagę rozstrzygnięć dokonywanych w sprawach indywidualnych przez organy państwowe. Każde bowiem zachowanie się skierowane przeciwko wykonaniu orzeczenia sądu lub innego organu państwowego – jako akt samowoli- godzi zawsze w porządek prawny. Czynność sprawcza polega na uszczuplaniu lub udaremnianiu wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego skutkującego egzekucją z majątku dłużnika. Udaremnienie oznacza całkowite wyłączenie możliwości zaspokojenia, zaś uszczuplenie – uniemożliwienie zaspokojenia roszczenia w jakiegokolwiek części, przy czym okoliczność, że dłużnik tylko nieznacznie uszczuplił zaspokojenie wierzyciela nie ma znaczenia w płaszczyźnie znamion. Czyn ten może być popełniony przez usuwanie, ukrywanie, zbywanie, darowanie, niszczenie, rzeczywiste lub pozorne obciążanie albo uszkodzanie składników własnego majątku. Zbywanie polega na rozporządzeniu rzeczą lub prawem majątkowym, przy czym chodzi o rozporządzenie prawnie ważne. Stronę podmiotową występku stanowi zamiar bezpośredni, kierunkowy. Sprawca winien działać w celu udaremnienia wykonania orzeczenia.

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie można przypisać oskarżonym popełnienia zarzucanego im czynu z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., nie można bowiem w sposób jednoznaczny wykluczyć wersji zdarzeń przedstawionej przez oskarżonych. Stan dowodowy w sprawie, oceniony z uwzględnieniem podstawowych zasad procesu karnego, w tym zasady in dubio pro reo w ocenie Sądu w sposób pewny, nie budzący wątpliwości nie wskazuje, iż oskarżeni dopuścili się zarzucanego im czynu.

Oskarżyciel publiczny zarzucił oskarżonym, że sprawując faktyczny zarząd majątkiem (...) sp. z o.o. usunęli zajęte w toku postępowania egzekucyjnego ruchomości w postaci agregatu sprężarkowego, 3 komputerów, prasy mimośrodowej, 2 zestawów komputerowych, 2 notebooków, rozkładanki do folii, kserokopiarki, zbiornika sprężonego powietrza, zbiorników olejowych, stacji trafo, 6 stębnówek i dwuigłówki w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych, działając z pokrzywdzeniem wierzycieli spółki (...).

W ocenie Sądu, aby w ogóle można było rozważać kwestię odpowiedzialności oskarżonych za usunięcie spod zajęcia ruchomości wskazanych w zarzucie, trzeba najpierw stwierdzić, że były one własnością spółki, rozważyć czy wierzyciele na wniosek, których zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne, mogli zaspokoić swoje roszczenia z zajętych ruchomości.

W przedmiotowej sprawie 6 kwietnia 2006r. komornik sądowy w siedzibie firmy (...) w K. przy ul.(...) dokonał zajęcia ruchomości w postaci agregatu sprężarkowego (...) 2B, komputera Optimus 48b DX2, 2 komputerów (...) o nr (...) oraz (...), prasy mimośrodowej nr PN 600 (...), zestawu komputerowego D. 850/128/40, 2 notebooków T./5, zestawu komputerowego 253 z monitorem SM, linii do produkcji folii /P-Z/ (...), pneumatycznego urządzenia myjącego, składarki do folii z automatycznym naprowadzaniem, rozkładarki do folii, kserokopiarki C. (...), samochodu V. (...) o nr rej. (...), kotła grzejnego typu V. (...) ze zbiornikiem oleju, kompresora śrubowego (...) z osuszaczem powietrza, 2 maszyn-automatów zgrzewających o nr (...) oraz (...). W protokole zajęcia powyższych ruchomości odnotowano wyłączenie z protokołu zajęcia trzech ruchomości w postaci linii do produkcji folii, pneumatycznego urządzenia myjącego, składarki do folii, nadto wskazano, iż ruchomości w postaci linii do produkcji folii, pneumatycznego urządzenia myjącego, składarki do folii, samochodu V. (...), kotła grzejnego ze zbiornikiem oleju, kompresora

śrubowego, maszyny-automatu zgrzewającego objęte są zastawem na rzecz różnych instytucji. Do kolejne zajęcia ruchomości doszło w dniu 24 lipca 2006r., kiedy komornik sądowy dokonał zajęcia ruchomości w siedzibie spółki (...) w K. przy ul. (...) w postaci zbiornika sprężonego powietrza, 2 zbiorników olejowych oraz stacji trafo oraz dokonał zajęcia w miejscu prowadzenia przez spółkę (...) szwalni w P. przy ul. (...) maszyn szwalniczych w postaci 2 stebnówek (...), 2 stebnówek P., stębnówki M., 1 stębnówki (...), 1 dwuigłówki P..

Tymczasem z opinii tymczasowego nadzorca sądowego o stanie przedsiębiorstwa PPUH (...) Sp. z o.o. - D. W. z dnia 19 czerwca 2006r. wynika, że wszystkie ruchomości spółki (...) na ten dzień były zabezpieczone zastawami rejestrowymi bądź umowami przewłaszczenia na rzecz różnych podmiotów, tj. zastawami rejestrowymi na rzecz Banku (...) S.A. ustanowionymi w 1999r., 2003r. i 2004r. zabezpieczając wierzytelności rzędu 800.000 zł, 635.890 zł i 150.000 zł, nadto mienie ruchome przedsiębiorstwa obciążał zastaw na rzecz Województwa (...) ustanowiony w 2005r. zabezpieczający wierzytelność w kwocie 510.500 zł, zastawem rejestrowym był objęty także (...) (k.498-499). Okoliczność tą potwierdza także treść spisu zabezpieczeń jaki na użytek wniosku o ogłoszenie upadłości sporządził w dniu 18 maja 2006r. ówczesny Prezes Zarządu A. S., z którego wynika, iż mienie ruchome spółki jest przedmiotem zastawu rejestrowego, wskazując w dalszej części spisu, iż mienie ruchome będące przedmiotem zabezpieczenia stanowią: kotły grzejne typu V. (...) sztuki, kompresor śrubowy typu K. z osuszaczem powietrza, linia produkcyjna folii WP, maszyna JP-32P automat zgrzewający, maszyna H. (...)v2 automat zgrzewający, maszyna thd 45 wyłaczarka 2 sztuki, automat do zgrzewania tworzyw sztucznych db 120, drukarka fleksograficzna F. (...), zgrzewarka automatyczna do folii (...), linia produkcyjna folii PZ II 650, kserokopiarka C. oraz majątek obrotowy (polietyleny, torby foliowe, rękawy foliowe).

Z powyższego wynika jednoznacznie, iż wierzyciele z pokrzywdzeniem których mieli zgodnie z zarzutem prokuratorskim działać oskarżeni w ramach zarzucanego im czynu w toku egzekucji musieliby ustąpić pierwszeństwa w zaspokojeniu swoich roszczeń przed zastawnikami, na rzecz których ustanowione były poszczególne zastawy. (vide: art. 20 ust.1 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów), co rodzi poważną wątpliwość w zakresie działania sprawców w celu udaremnienia wskazanych w zarzucie orzeczeń sądowych i na szkodę wskazanych tam wierzycieli, skoro nie mogliby oni zaspokoić swoich roszczeń z zajętych ruchomości, objętych jednocześnie zastawem rejestrowym na rzecz innych podmiotów.

Odnosząc się zaś do zarzutu stawianego oskarżonym w zakresie usunięcia spod egzekucji zajętych w toku postępowania egzekucyjnego ruchomości w postaci 6 stębnówek i dwuigłówki podnieść w pierwszym rzędzie należy, iż maszyny te nie były własnością spółki (...). W dniu 17 lutego 2004r. pomiędzy Powiatem (...) a PPUH (...) Sp. z o.o. została zawarta umowa na mocy, której spółka uzyskała dofinansowanie ze środków PFRON na zakup przedmiotowych maszyn, a w celu należytego wykonania tej umowy pomiędzy Powiatem (...) a PPUH (...) Sp. z o.o. została zawarta umowa przewłaszczenia na mocy, której Spółka (...) przeniosła na rzecz Powiatu (...) własność maszyn i urządzeń szwalniczych wchodzących w skład linii technologicznej, a następnie w dniu 26 kwietnia 2007r. pomiędzy Powiatem (...) a „(...)” Sp. z o.o. w P. reprezentowaną przez Prezesa Zarządu – M. S. (2) zostało zawarte porozumienie w sprawie przejęcia przez Spółkę (...) w P. wszelkich zobowiązań PPUH (...) Sp. z o.o. w K. wynikających z umowy nr (...) zawartej w dniu 17 lutego 2004r. pomiędzy Powiatem (...) a PPUH (...) Sp. z o.o. i na mocy tego porozumienia Spółka (...) przejęła całą linię produkcyjną wraz z maszynami i urządzeniami szwalniczymi, zaś w dniu 22 stycznia 2014r. zawarto umowę w sprawie zwrotnego przeniesienia własności tychże maszyn szwalniczych pomiędzy Powiatem (...) a (...) Sp. z o.o., co potwierdza stosowna dokumentacja ujawniona w toku postępowania. (k. 1450-1472). Okoliczności te wynikają również z zeznań świadka J. S. (2), który potwierdził przejęcie parku maszynowego z szwalni prowadzonej przez P..

W tym stanie rzeczy nie sposób przyjąć, iż oskarżeni usunęli wskazane w zarzucie maszyny szwalnicze, zresztą w żaden sposób nie sprecyzowane co do tożsamości, w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądowych z pokrzywdzeniem wierzycieli Spółki (...).

Jeśli zaś chodzi o wskazaną w zarzucie stację trafo to ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, iż stacja ta nigdy nie była własnością spółki (...). Właścicielem stacji trafo zawsze był i jest nadal (...) SA

Oddział Ł., stacja trafo nigdy nie znajdowała się na (...) spółki (...), a jedynie na terenie bezpośrednio przylegającym do tej nieruchomości. Co więcej stacja trafo w dalszym ciągu pozostaje w tym samym miejscu. Wobec czego i w tym zakresie musiał upaść zarzut stawiany oskarżonym.

Natomiast jeśli chodzi o zbiorniki olejowe to z zeznań W. H. (1) i P. D. (1) wynika, iż były one zamontowane na stałe w kotłowni Spółki (...) i znajdowały się tam również po nabyciu nieruchomości przez P. D. (1).

W zakresie pozostałych ruchomości wskazanych w zarzucie w postaci agregatu sprężarkowego, 3 komputerów, prasy mimośrodowej, 2 zestawów komputerowych, 2 notebooków, rozkładarki do folii, kserokopiarki, w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów, które w sposób jednoznaczny i pewny wskazywałyby na to, iż oskarżeni dokonali usunięcia tych przedmiotów ze spółki (...). Odnosząc się z kolei do kwestii zarzutu dotyczącego usunięcia z firmy (...) zbiornika sprężonego powietrza wskazać należy, iż wprawdzie z załączonego do niniejszej sprawy pokwitowania (k.591), zeznań świadka W. G. (1) oraz świadka G. B. (1) wynika, że zbiornik tego rodzaju został w dniu 22 kwietnia 2009r. odebrany z posesji W. G. (1) przez G. B. (1), to jednak brak jest pewnego dowodu, iż zbiornik ten stanowił własność spółki (...), na tą okoliczność wskazywał jedynie świadek W. H. (1), ale przecież niezależnie od tego, czyją własność stanowił przedmiotowy zbiornik, to brak jest jakiegokolwiek dowodu na to, iż to oskarżeni usunęli przedmiotowe urządzenie w celu udaremnienia egzekucji, w szczególności, iż zbiornik ostatecznie odebrał od W. G. wcześniejszy udziałowiec spółki (...). B..

W ocenie Sądu jako wysoce niewystarczające dla przypisania sprawstwa i winy oskarżonym w zakresie zarzucanego czynu są wyjaśnienia i zeznania J. P. (1), K. F. (1), R. L. (2), czy W. H. (1), w kontekście chociażby podstawowej zasady procesu karnego, określonej przepisem art. 5 § 2 k.p.k.

Ponownie podnieść należy, iż J. P. (4) jako osoba, której postawiono zarzut pomocnictwa do czynu zarzucanego oskarżonym miał interes prawnym w tym, aby przerzucać, czy też rozkładać zakres odpowiedzialność karnej za czyn polegający na usunięciu określonych ruchomości spod egzekucji prowadzonej wobec (...) Sp.z o.o. w celu udaremnienia orzeczeń sądowych, a poza tym J. P. (1) w toku przesłuchania zarówno w dniu 21 sierpnia 2009r., jak i 30 listopada 2009r., iż nie był konsekwentny co do tego, iż to oskarżeni podjęli decyzje o usunięciu określonych ruchomości należących do P. spod egzekucji. Początkowo J. P. (1) wskazał, iż po pierwszym miesiącu pracy we wrześniu lub październiku 2006r. została sprzedana największa maszyna z linii produkcyjnej, decyzję o jej sprzedaży podjęli M. z M., nie precyzując w istocie o jaką maszynę chodzi, wskazując dalej, iż pod koniec działalności, czyli w maju 2007r. została sprzedana reszta maszyn, zostały puste hale, ale on nie wie kto podjął decyzje o sprzedaży tych maszyn, sam dowiedział się o tym od K. F.. (k. 600) W czasie kolejnego przesłuchania J. P. (1) podał, iż był świadkiem demontażu i wywiezienia ze spółki agregatu sprężarkowego, on decyzji w tym zakresie nie podejmował, usłyszał od K. F., że „to jest z góry nagrane”, nie dociekał czyja to była decyzja, podając dalej, iż inne maszyny zajęte przez komornika zostały sprzedane, ale on nie wie przez kogo i kto podjął taką decyzję. (k.700-701) Świadcowie K. F. (1) i R. L. (2) konsekwentnie w toku postępowania wskazali, iż nie wiedzą kiedy nastąpiła wyprzedaż majątku spółki i kto podjął taką decyzję, nie wiedzą również kto kupił majątek firmy. Podobnie świadek B. K. (2) podała, że nie wie o tym, że mienie spółki zostało przez kogoś zabrane, nie wie kto to mógł zrobić, nie wie gdzie mienie się znajduje, nie posiada wiedzy kto mógł zarządzić usunięcie majątku spod zajęcia.

Pewnym i jednoznacznym dowodem sprawstwa i winy oskarżonych w ramach przedmiotowego zarzutu nie mogą być również zeznania świadka W. H. (1), który pozostając w sporze ze Spółką w zakresie należnego mu wynagrodzenia, co należało mieć na uwadze przy ocenie zeznań tego świadka w toku przesłuchania w dniu 08 czerwca 2009r. podał, iż rzeczywistymi właścicielami spółki mieli być oskarżeni, wskazując dalej, iż w okresie od czerwca do października 2006r. wywieziono ze spółki wszystkie maszyny, w przygotowaniu niektórych z nich do sprzedaży uczestniczył na polecenie K. F. (1). Świadek wskazał także na konkretne maszyny, które w krytycznym czasie zostały wywiezione ze Spółki, podając konkretnych nabywców tych maszyn, zeznał, iż jedna zgrzewarka została sprzedana do S. w S., a kolejną zgrzewarkę zakupił M. G. - właściciel firmy (...), jednakże okoliczności te nie znalazły potwierdzenia w dokumentacji nadesłanej przez podmioty wskazane przez świadka jako nabywcy przedmiotowych

urządzeń. Dodatkowo podnieść należy, iż świadek W. H. (1) nie wskazał, aby to oskarżeni pełnili jakąkolwiek rolę w przedmiotowych transakcjach, wskazując jedynie, iż pomagał w demontażu maszyn na polecenie K. F. (1).

Konstatując żaden ze świadków zeznających w niniejszej sprawie nie wskazał, iż którykolwiek z oskarżonych sprzedał ruchomości objęte zarzutem aktu oskarżenia. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił również na przypisanie oskarżonym roli faktycznych zarządców, którzy dysponowali mieniem spółki, a co najwyżej doradców, którzy odwołując się do swej wiedzy, doświadczenia i znajomości rynku podpowiadają decydentowi wybór optymalnego rozwiązania określonego problemu lub też uczestniczą w różnego rodzaju negocjacjach.

Na marginesie należy zauważyć, że w przedmiotowej sprawie z zarzutu postawionego oskarżonym wynika, iż M. P. (1) i M. I. (1) mieli działać w celu udaremnienia wykonania między innymi postanowienia Sądu Rejonowego w Pabianicach I Wydział Cywilny z dnia 27.07.2006 r. sygn. akt Co 874/06, którym Sąd nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przez (...) S.A. na kwotę 401.890,00 zł klauzulę wykonalności. Tymczasem jak wynika z zeznań D. K. (1) wierzytelność ta została zaspokojona. Częściowa spłata kredytu na rzecz (...) S.A. nastąpiła poprzez sprzedaż drukarki flexograficznej F. (...), objętej zastawem rejestrowym na rzecz banku w kwocie 190.000 zł., natomiast pozostała część zadłużenia spółki w dniu 18 maja 2007 r. wpłacił do banku (...), który w dniu 17 maja 2007 r. nabył od R. P. (1) nieruchomość położoną w K. przy ul. (...), która wcześniej była własnością spółki (...). Zatem skoro wierzytelność wynikająca z postanowienia Sądu Rejonowego w Pabianicach I Wydział Cywilny z dnia 27.07.2006 r. sygn. akt Co 874/06, została zaspokojona nie można mówić o ewentualnym udaremnieniu wykonania tego orzeczenia.

Wszystkie podniesione powyżej okoliczności przesądzają o tym, iż stan dowodowy w niniejszej sprawie zrodził po stronie Sądu w wielu istotnych dla odpowiedzialności karnej oskarżonych okolicznościach „nie dające się usunąć wątpliwości”, co do których należało zastosować regułę określoną w art. 5 § 2 k.p.k.

Sąd meriti podziela stanowisko Sądu Najwyższego zaprezentowane w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1995 r. III KRN 88/95 (opubl. OSNKW 1995/11-12/77), iż ułomności dowodów obciążających nie można stawiać na równi z ułomnościami dowodów odciążających, a to właśnie z uwagi na to, że wynikającym z art. 5 § 1 i § 2 k.p.k. warunkiem sine quo non skazania oskarżonego jest udowodnienie popełnienia przezeń czynu zabronionego. Z tych względów sprzeczności w sferze dowodów odciążających nigdy nie są „równoważne” ze sprzecznościami w zakresie dowodów obciążających. Jeżeli te ostatnie nie prowadzą więc wprost do obalenia zasady domniemania niewinności, to nie mogą stać się podstawą skazania, nawet jeśli dowody odciążające również nie dają pewności co do wersji zdarzenia prezentowanej przez oskarżonego. W niniejszej sprawie nie zostały ujawnione dowody, które w sposób jednoznaczny wskazywałyby, iż oskarżeni popełnili zarzucany im czyn.

W tym miejscu należy się również odwołać do jednego z judykatów Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 28 marca 2008 r., III KK 484/07, LEX nr 370249), którego tezy w całej rozciągłości podziela Sąd merita, iż sformułowana w art. 2 § 2 k.p.k., zasada prawdy materialnej wprowadza w prawdzie w procesie karnym wymóg opierania wszelkich rozstrzygnięć na zgodnych z prawdą ustaleniach faktycznych, rozumie się jednak przez nie ustalenia udowodnione, a więc takie gdy w świetle przeprowadzonych dowodów fakt przeciwny dowodzonemu jest niemożliwy lub wysoce nieprawdopodobny. Obowiązek udowodnienia należy odnosić jednak tylko do ustaleń niekorzystnych dla oskarżonego, jako że on sam korzysta z domniemania niewinności (art. 5 § 1 k.p.k.), a nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na jego korzyść (art. 5 § 2 k.p.k.). Z tych względów wydanie wyroku uniewinniającego jest konieczne zarówno wówczas, gdy wykazano niewinność oskarżonego, jak i wtedy gdy nie udowodniono mu, że jest on winny popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. W tym ostatnim wypadku wystarczy zatem, że twierdzenia oskarżonego, negujące tezy aktu oskarżenia, zostaną uprawdopodobnione. Co więcej wyrok uniewinniający musi jednak zapaść również i w takiej sytuacji, gdy wskazywana przez oskarżonego teza jest co prawda nieuprawdopodobniona, ale też nie zdołano udowodnić mu sprawstwa i winy.

Jeśli więc tak jak w niniejszej sprawie dostępne dowody, nie dały podstaw do uznania, że sprawstwo i wina oskarżonych zostały udowodnione ponad wszelką wątpliwość, to tym samym należało zastosować regułę in dubio pro

reo przyjmując, iż oskarżeni nie popełnili zarzucanego im czynu z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na tej podstawie ich uniewinnić.

Stosownie do treści art. 632 pkt. 2 k.p.k. kosztami sądowymi obciążono Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć Prokuraturze Rejonowej w Pabianicach.